

สารบัญ

	หน้า
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ	
การปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนและการเรียนรู้ทางภาษา: กรณีศึกษาบทสนทนาทางภาษา ขณะทำกิจกรรมไวยากรณ์ในห้องเรียนระหว่างคู่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โครงการการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ณ โรงเรียนแห่งหนึ่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย ผู้วิจัย: เบญจวรรณ แก่นจันทร์	1
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ	
การศึกษาการใช้กาลในการณ์ลักษณะต่าง ๆ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้วิจัย: เกตน์สิริ ดาเหลา	4
ประสิทธิภาพของการสอนโดยการเล่าเรื่อง เพื่อพัฒนานักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้ Present simple tense และ Past simple tense ผู้วิจัย: เกศรินทร์ แก้วดี	6
ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนชนบทที่มีต่อหลักสูตรการอบรมการพัฒนา ภาษาอังกฤษภายใต้โครงการศูนย์การอบรมระดับภูมิภาค (Boot Camp) ผู้วิจัย: จุลพงษ์ ทองใบ	8
การเปรียบเทียบการแสดงออกเรื่องเพศในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัย: ณิชฐิธีร์ วาศวิชัยรุจน์	12
การเปรียบเทียบผลของสองโปรแกรมการสอนโฟนิกส์ ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ผู้วิจัย: รัชตามาศ ไชยทิพย์	14
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัย: สมศักดิ์ เรืองจรัส	16
ประสิทธิภาพของการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ในการอ่านคำพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งของรัฐบาลไทย ผู้วิจัย: สุภาวดี ตาสว่าง	18

◀◀บ

สารบัญ

	หน้า
การปฏิบัติวิจัยเชิงสำรวจ: กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียน IEP	20
ผู้วิจัย: สุริยศักดิ์ เต็มวินิจกุล	
สาขาวิชาภาษาไทย	
การฝึกโดยการเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษในด้านการรู้จักเสียงอ่าน ของคำและความหมายของคำ	23
ผู้วิจัย: อมรรัตน์ แฉ่นพิมาย	
แนวคิดและคุณค่าในนวนิยายสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลแฉ่นแก้วรางวัลชนะเลิศ ปี พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2560	25
ผู้วิจัย: ทิพวรรณ แสงทอง	
แนวคิดเกี่ยวกับเด็กและคุณค่าในวรรณกรรมเยาวชนของสุมาลี บำรุงสุข	29
ผู้วิจัย: วิจิตรา รุ่งแสง	
สาขาวิชาวัฒนธรรมการท่องเที่ยวและบริการ	
การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกเชิงวัฒนธรรมของหมู่บ้านตาตาด ตำบลโนนผึ้ง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี	33
ผู้วิจัย: กัญญาณัฐ วงศ์อินทร์	
แนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างสร้างสรรค์ชุมชนบ้านสำโรง ตำบลท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์	38
ผู้วิจัย: ฉันทยาภรณ์ อสีพงษ์	
นวัตกรรมการจัดการธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการระหว่างประเทศ ด่านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี	42
ผู้วิจัย: พรชัย ชิดเชื้อ	
แผนการตลาดเชิงนวัตกรรมของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ จังหวัดอุบลราชธานี	46
ผู้วิจัย: พัชรินทร์ ปิยะพัทธ์สกุล	

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนและการเรียนรู้ทางภาษา: กรณีศึกษาบทสนทนาทางภาษาขณะทำกิจกรรมไวยากรณ์ในห้องเรียนระหว่าคู่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โครงการการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ณ โรงเรียนแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย
- ผู้วิจัย : เบญจวรรณ แก่นจันทร์
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย วงศ์รักษ์
- คำสำคัญ : บทสนทนาทางภาษา, ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน, รูปแบบการปฏิสัมพันธ์

การสื่อสารภาษาเป็นส่วนสำคัญในการรับข้อมูลในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในขณะที่การปฏิสัมพันธ์ของผู้สอนและนักเรียนเป็นที่ศึกษาอย่างกว้างขวาง การปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนและผู้เรียนกลับไม่เป็นที่น่าสนใจหรือถูกมองข้าม งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนจับคู่คละความสามารถระหว่างกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อค้นหาสิ่งทีนักเรียนปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในขณะที่พวกเขาทำกิจกรรม และนักเรียนปฏิสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมในห้องเรียนอย่างไรมีนักเรียนเข้าร่วมทั้งหมดหกคน นักเรียนจำนวนสองคนเป็นตัวแทนของแต่ละกลุ่มซึ่งมีสามกลุ่มคือ กลุ่มที่มีความสามารถดีมาก กลุ่มปานกลาง และกลุ่มที่อ่อน อ้างอิงจากคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษในห้องเรียนที่ได้จากโรงเรียนและผลการสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ นักเรียนถูกขอให้ทำงานคู่ร่วมกับนักเรียนคนอื่นจากกลุ่มความสามารถที่ต่างกัน การปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนถูกบันทึกวิดีโอขณะมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนคนอื่นระหว่างของการทำงานคูในคาบไวยากรณ์ การปฏิสัมพันธ์ถูกนำมาถอดความและวิเคราะห์ การวิเคราะห์ให้ความสนใจกับความถี่ของการสนทนาในแต่ละบทสนทนาทางภาษาในแต่ละคู่ที่พยายามทำงานให้สมบูรณ์ ผลวิจัยแสดงว่ามีบทสนทนาทางภาษาจำนวนยี่สิบเจ็ดบทสนทนาจากการปฏิสัมพันธ์สิบสองครั้งบทสนทนาทางภาษาของพวกเขาประกอบด้วย การเริ่มและการโต้ตอบโดยปราศจากการตอบรับ การเริ่มและการโต้ตอบของพวกเขาแสดงหกบทบาทของภาษา คือการให้ความคิดเห็น การถามความคิดเห็น การยืนยัน การพูดซ้ำ การอธิบาย และการแก้ไข ผลการวิจัยนำเสนอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับธรรมชาติของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและนักเรียนในห้องเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้เรียนรุ่นเยาว์พร้อมคำแนะนำในการใช้ประโยชน์จากปฏิสัมพันธ์เพื่อผลลัพธ์การเรียนรู้ภาษาที่ดีขึ้น

ABSTRACT

TITLE : CLASSROOM INTERACTION AND LANGUAGE LEARNING: A CASE STUDY OF LANGUAGE-RELATED EPISODES DURING IN-CLASS GRAMMAR ACTIVITIES BETWEEN PAIR OF GRADE 4 STUDENTS AT AN ENGLISH PROGRAM OF A SCHOOL IN NORTHEAST, THAILAND

AUTHOR : BENJAWAN KANJAN

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ADVISOR : ASST. PROF. CHALEARMCHAI WONGRAK, Ph.D.

KEYWORDS : LANGUAGE-RELATED EPISODES, PEER INTERACTION, LANGUAGE FUNCTIONS

Communicative language practice is integral to learning new foreign languages. While teacher-student interaction has been widely studied, learner-learner interaction has often been neglected or viewed negatively. The present study aimed to investigate pairs of mixed ability students' interactions during in-class activities to discover how students interact with each other during these activities. Six students were selected as participants. Two students are representatives of each of the three main groups of students: the high, moderate, and low ability groups, based on the grade average of all English classes they took at the school and the results of their English proficiency test. The participants were asked to work with different partners from different ability groups. Their interactions were recorded while interacting with other students during the paired activities in grammar class. Their interactions were transcribed and analyzed. The analysis focused on the frequency of conversation in each language conversation for each pair trying to complete the task. The results showed that there were twenty-seven language-related conversations out of twelve interactions. Their language-related episodes include initiation and interaction without feedback. Their initiations and interactions demonstrated six language functions. They are giving opinions, asking for opinions, confirmation, repetition, clarification, and correction.

The findings offer insights into the nature of student-student interaction in EFL classrooms for young learners, with suggestions for exploiting the interactions for better language learning outcomes.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การศึกษาการใช้กาลในการณ์ลักษณะต่างๆของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
- ผู้วิจัย : เกตน์สิริ ดาเหลา
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.สายสุณี ชัยมงคล
- คำสำคัญ : กาล, การณ์ลักษณะ, มาตรฐานสากลระดับความเชี่ยวชาญทางภาษา,
ภาษาอังกฤษระดับ B1

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการใช้กาลในการณ์ลักษณะต่างๆ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ผู้เข้าร่วมคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 90 คน สาขาวิชาภาษาอังกฤษและการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบปรนัยซึ่งให้ผู้เข้าร่วมเลือกการณ์ลักษณะต่างๆ ที่ถูกต้องในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าอนาคตกาลเป็นปัญหาสูงสุดสำหรับผู้เข้าร่วม โดยเฉพาะการใช้รูปกาลของ the progressive และ the perfective ในขณะที่ปัจจุบันกาลเป็นปัญหาน้อยที่สุดสำหรับผู้เข้าร่วมมีหลายแง่มุมที่เป็นสาเหตุของผลวิจัย อันดับแรกคือการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่นักเรียนไทยถูกคาดหวังให้ใช้กาล ได้แก่ รูปกาล present simple ตั้งแต่ระดับประถม ในขณะที่พวกเขาเรียนรูปกาล ได้แก่ present perfect, past perfect, หรือ future perfect ในระดับมัธยม ดังนั้นพวกเขาจึงคุ้นเคยกับกาลที่ศึกษาตั้งแต่ระดับเริ่มต้นมากกว่ากาลที่ศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป อันดับที่สองคือระดับความยากของการใช้แต่ละกาลและการณ์ลักษณะต่างๆ นักเรียนไทยมีปัญหาในการใช้กาลและการณ์ลักษณะต่างๆ อย่างถูกต้อง เมื่อมีการรวมมากกว่าหนึ่งการณ์ลักษณะ และลำดับสุดท้ายคืออิทธิพลการข้ามภาษาศาสตร์หรือการถ่ายโอนภาษาที่ 1 ที่เกิดขึ้นเป็นปกติในการเรียนภาษาต่างประเทศ

ABSTRACT

TITLE : A STUDY OF THAI FIRST-YEAR UBON RATCHATHANI UNIVERSITY STUDENTS' PROBLEMS IN THE USE OF ASPECTS IN DIFFERENT TENSES

AUTHOR : KETSIRI DALAO

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH

ADVISOR : SAISUNEE CHAIMONGKOL, Ph.D.

KEYWORDS : TENS, ASPECT, CEFR, B1

The purpose of this study was to explore the tense that is the most problematic for Thai first-year university students in the accurate use of temporal aspects. The participants were 90 first-year English and Communication majors at the Faculty of Liberal Arts, Ubon Ratchathani University. The data were collected by using a multiple-choice test requiring the participants to choose the correct aspect in different temporal situations. The findings revealed that the future tense was the most problematic for the participants, especially the use of the progressive and the perfective aspects whereas the present tense was the least difficult for them. There were various facets that contributed to the findings. The first was that the Thai English curriculum based on the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 directs Thai students at the primary education level to use the present simple tense. They study the present perfect, past perfect, and future perfect tenses at the secondary education level so they are more familiar with the present tense that they studied at the primary level than they are with the tenses studied at the secondary level. The second was the level of difficulty of each tense and aspect use. Thai students have difficulties using tense-aspect combinations correctly when it involves more than one temporal reference. Finally, the cross-linguistic influence or L1 transfer normally occurs in foreign language learning.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: ประสิทธิภาพของการสอนโดยการเล่าเรื่อง เพื่อพัฒนานักเรียนไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้ Present simple tense และ Past simple tense
ผู้วิจัย	: เกศรินทร์ แก้วดี
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.ทิฆัมพร วุฒิพรพงษ์
คำสำคัญ	: การฝึกโดยการเล่าเรื่อง, Present simple tense, Past simple tense

งานวิจัยนี้ศึกษาว่าการใช้การเล่าเรื่องในการฝึกการใช้ภาษาในการสอนเรื่อง Present simple tense และ Past simple tense มีประสิทธิภาพดีกว่าว่าการสอนไวยากรณ์แบบเดิมหรือไม่ และสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้การเล่าเรื่องในการฝึกการใช้ภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน จากโรงเรียนจำนวน 2 โรงเรียน ในอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มที่ฝึกโดยใช้การเล่าเรื่อง และ 2) กลุ่มที่ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดไวยากรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน, แบบทดสอบหลังเรียน, และแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้การฝึกโดยการเล่าเรื่อง แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบการเปลี่ยนรูปของคำกริยาซึ่งมีจำนวน 35 ข้อ กลุ่มตัวอย่างที่ฝึกโดยการเล่าเรื่อง เรียนการใช้ Present simple tense และ Past simple tense ผ่านการเล่าเรื่อง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดไวยากรณ์ เรียนการใช้ Present simple tense และ Past simple tense ผ่านการฝึกการทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ ผลทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ทั้งสองวิธีการฝึกสามารถช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้การใช้ Present simple tense และ Past simple tense ได้ดีมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.001$) นอกจากนี้ ผลจากการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโดยรวมในการใช้การฝึกโดยการเล่าเรื่อง เป็นไปในเชิงบวก นักเรียนสนุกกับบทเรียน และมีความมั่นใจในการเล่าเรื่องเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ABSTRACT

TITLE : THE EFFECTS OF STORYTELLING IN IMPROVING THAI GRADE 6 STUDENTS' USAGE OF THE PRESENT AND PAST SIMPLE TENSES

AUTHOR : KETSARIN KAEWDEE

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH

ADVISOR : TIKAMPORN WUTTIPORNPONG, Ph.D.

KEYWORDS : STORYTELLING PRACTICE, PRESENT SIMPLE TENSE, PAST SIMPLE TENSE

This research examines whether using storytelling as a language practice for teaching the present and past simple tenses is more effective than traditional grammar teaching, and to survey students' opinions on the use of storytelling as a language practice. The participants were 40 6th-grade Thai students from two primary schools in Buached District, Surin, Thailand. The samples were divided into two groups: 1) the group trained using storytelling and 2) the group trained using grammar exercises. The research instruments consisted of a pre- test, a post-test, and a questionnaire about the use of storytelling as a language practice. The pretest and posttest were the verb transformation test with a total of 35 questions. One sample group was trained to use the present and past simple tenses through storytelling, while another sample group practiced using grammar exercises to learn the present and past simple tenses. Statistical results show that either method of coaching can help learners learn to use the present and past simple tenses significantly more effectively ($p < 0.001$). In addition, the results of the questionnaire analysis revealed that overall student opinion about using storytelling as language practice was positive. Students enjoyed the lesson and have more confidence in telling stories in English.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนชนบทที่มีต่อหลักสูตรการอบรมการพัฒนาภาษาอังกฤษภายใต้โครงการศูนย์การอบรมระดับภูมิภาค (Boot Camp)
ผู้วิจัย	: จุลพงษ์ ทองใบ
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนุช ปวงสุข
คำสำคัญ	: ความคิดเห็นของครู, หลักสูตรอบรมภาษาอังกฤษ “Boot Camp”

วัตถุประสงค์ในการศึกษานี้เพื่อ (1) ศึกษาความคิดเห็นของครูในโรงเรียนชนบทที่มีต่อหลักสูตรการอบรมภาษาอังกฤษภายใต้โครงการศูนย์อบรมภาษาอังกฤษระดับภูมิภาค (Boot Camp) (2) ตรวจสอบการประยุกต์ใช้ทักษะที่ได้จากการอบรมของครูในห้องเรียน (3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตรการอบรมและการนำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรการอบรมไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียน รวมไปถึงปัญหาที่ครูพบระหว่างการประยุกต์ใช้ตลอดจนข้อเสนอแนะให้การสร้างหลักสูตรการอบรมในอนาคต เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบสังเกตห้องเรียน และ แบบสังเกตภาคสนาม การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษานี้ใช้กระบวนการวิเคราะห์แก่นสาร (Thematic analysis) ผลการศึกษาพบว่า ครูมีทัศนคติเชิงบวกต่อหลักสูตรการอบรมในทุกแง่มุมแต่ยังมีความกังวลในบางส่วนเกี่ยวกับ (1) ความสัมพันธ์ของเนื้อหากับระยะเวลา (2) ความเหมาะสมของเนื้อหากับความหลากหลายของระดับการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างไรก็ตามยังพบการนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนเพียงเล็กน้อย ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของครูที่มีต่อหลักสูตรอบรมและการนำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรอบรมไปใช้พบว่า (1) ครูที่มีความเห็นเชิงบวกต่อหลักสูตรการอบรมมีแนวโน้มของการนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียน (2) ครูที่มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อหลักสูตรการอบรมไม่สามารถนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนเนื่องจากพวกเขาพบปัญหาระหว่างการพยายามประยุกต์ใช้ในด้าน (1) ความไม่สอดคล้องกันของนโยบายการสอนและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอบรม (2) ระบบการจัดการของโรงเรียน (3) วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ (4) การเตรียมการสอนที่ค่อนข้างใช้เวลานาน (5) ภาระงานนอกเหนือการสอนของครูที่มีมากเกินไป (6) ความหลากหลายของระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน และ (7) ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ครูได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างหลักสูตรการอบรมในอนาคตในแง่ของ (1) การปรับหลักสูตรให้มีความเข้ากันได้ระหว่างนโยบายการสอนและ

วัตถุประสงค์ของการอบรม (2) การอบรมควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (3) ปรับระยะเวลาการอบรม ให้มีเหมาะสมกับเนื้อหาและบริบทที่หลากหลายของนักเรียน (4) ปรับใช้สื่อการสอนแบบออนไลน์เพื่อลดปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และลดเวลาในการเตรียมการสอน (5) เพิ่มความเข้มข้นของเนื้อหาในแต่ละครั้งในการอบรมและแยกเป็นแต่ละทักษะเพื่อเติมเต็มในส่วนที่ครูขาด และ (6) ควรมีชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อให้ครูได้แลกเปลี่ยนข้อมูล ทบทวนเนื้อหา แบ่งปันเทคนิควิธีการสอน วิธีการแก้ปัญหาในบริบทต่าง ๆ ตลอดจน แบ่งปันสื่อการสอนใหม่ ๆ อย่างหลากหลายเพื่อให้ครูนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมในแต่ละบริบท

ABSTRACT

TITLE : EFL TEACHERS’ OPINION IN RURAL SCHOOL TOWARD ENGLISH TRAINING COURSE UNDER THE REGIONAL ENGLISH TRAINING CENTERS (BOOT CAMP)

AUTHOR : JULLAPONG TONGBAI

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH

ADVISOR : ASST. PROF. ORANUCH PUANGSUK, Ph.D.

KEYWORDS : TEACHERS’ OPINION, ENGLISH TRAINING “BOOT CAMP”

The objectives of this study were: (1) to examine the opinions of teachers in rural schools towards English language training courses offered through the Regional English Training Centers' "Boot camp"; (2) to examine teachers' classroom application of skills acquired during training; and (3) to investigate the relationship between teachers' opinions toward the training curriculum and the application of knowledge in the classroom that was acquired from the training curriculum. This includes the problems teachers encountered during the application, as well as suggestions for creating future training courses. The tools used to collect data were an in-depth interview, classroom observation, and a field observation form. The data in this study were analyzed using a thematic analysis process. The results showed that teachers were generally positive about the curriculum, but some were concerned about (1) the relationship between content and duration and (2) the suitability of content for a diverse range of student learning levels. However, little application of the training's content was found in the classroom. Regarding the relationship between the teachers' opinions about the training course and the application of knowledge gained from the course, it was found that (1) teachers who had a positive opinion about the training course were more likely to apply their knowledge for use in the classroom. (2) Teachers with a positive opinion of the training curriculum but who were unable to apply their knowledge in the classroom because they encountered difficulties during application efforts in (1) the inconsistency of curriculum policy with the objectives of the training

course; (2) the school management system; (3) the materials used; (4) the relatively time-consuming preparation for teaching; (5) the excessive workload of teachers outside of teaching; (6) the variety of the students' English proficiency levels; and (7) students' attitudes towards learning English. Teachers have made recommendations for the creation of future training courses in terms of (1) adapting the curriculum to ensure compatibility between teaching policies and training objectives; (2) training should be continuously sustained; (3) the training period should be adapted to suit the diverse content and context of students; (4) online teaching materials should be adopted to reduce concerns about purchasing materials and shorten the teaching preparation time; (5) increase emphasis on the topics in each training session by breaking it down into specific abilities to help the teacher fill in the gaps; and (6) a learning community should be established for teachers to exchange information, examine curriculum, share teaching methods and techniques, methods for solving problems in different contexts, as well as sharing new teaching materials that require a variety of solutions for teachers to adapt appropriately in each context.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: การเปรียบเทียบการแสดงออกเรื่องเพศในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	: ณัฐธีร์ วาศวิชัยรุจน์
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิราภรณ์ กิจพูนผล
คำสำคัญ	: เพศ, การแสดงออกเรื่องเพศ, ความลำเอียงทางเพศ, หนังสือเรียน ภาษาอังกฤษ ประถมศึกษาปีที่ 6

การศึกษาวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) สสำรวจรูปแบบของการแสดงออกเรื่องเพศในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 4 เล่ม และ 2) วิเคราะห์ว่าในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษจำนวน 4 เล่มแสดงถึงความลำเอียงทางเพศอย่างไร หนังสือเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 เล่มดังกล่าวเป็นที่นิยมใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดอุบลราชธานี หนังสือจำนวน 2 เล่มเขียนโดยคนไทย และหนังสืออีก 2 เล่มเขียนโดยชาวต่างชาติและนำมาพิมพ์จำหน่ายในประเทศไทย การศึกษาวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานระหว่าง การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตรวจสอบ 1) การปรากฏเรื่องเพศในตัวหนังสือและรูปประกอบ 2) การปรากฏก่อน 3) บทบาทและหน้าที่ภายในครัวเรือนและอาชีพ และ 4) การใช้คำนามเพศชายแทนภาพรวมของทั้งสองเพศ ผลการวิจัยแสดงถึงการปรากฏดังนี้ 1) หนังสือเรียนภาษาอังกฤษมีการแสดงออกเรื่องเพศทั้งชายและหญิง อย่างไรก็ตาม การแสดงออกถึงเพศชายมีมากกว่าการแสดงออกถึงเพศหญิงในตัวหนังสือและรูปประกอบ 2) ในเรื่องการปรากฏก่อนพบว่า จำนวนของการปรากฏก่อนของเพศชายมีมากกว่าเพศหญิงมาก 3) ในเรื่องการแสดงออกเรื่องเพศเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ภายในครัวเรือนและอาชีพ พบว่า อาชีพของเพศหญิงมีความหลากหลายน้อยกว่าเพศชาย และจำกัดเพียงบางประเภทเท่านั้น 4) ในเรื่องการแสดงออกโดยใช้คำนามเพศชายแทนภาพรวมของทั้งสองเพศพบว่า มีจำนวน 2 ตัวอย่างที่ปรากฏในหนังสือเรียนทั้ง 4 เล่ม

ABSTRACT

TITLE : A COMPARISON OF GENDER REPRESENTATIONS IN GRADE 6
ENGLISH TEXTBOOKS

AUTHOR : NATTI VARDVICHAIROOD

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH

ADVISOR : ASST. PROF. WACHIRAPORN KIJPOONPHOL, Ph.D.

KEYWORDS : GENDER, GENDER REPRESENTATION, GENDER BIAS, ENGLISH
TEXTBOOKS, GRADE 6

The purposes of this study were 1) to explore patterns of gender expression in four English textbooks and 2) to analyze how gender bias was portrayed in these textbooks. These four English textbooks are the most popular for grade 6 students in Ubon Ratchathani Province. The two textbooks were written by Thai authors and the other two textbooks were written by foreign authors and republished in Thailand. The study adopted mixed methods (qualitative and quantitative) in examining the following categories: 1) the appearance of gender in text and illustrations, 2) primary roles, 3) roles and functions within the household and among occupations, and 4) the use of masculine nouns for an overall picture of both sexes. The results of the research showed the following characteristics: 1) English textbooks contain gender expressions for both men and women. However, male expressions are more common than female expressions in text and illustrations. 2) With regard to primary roles, it was found that the number of primary roles of males was much higher than that of females. 3) In terms of gender expression about roles and duties within the household and occupation, it was found that the occupations of females were less diverse than males and were restricted to stereotypical jobs. 4) Regarding expressions using masculine nouns to represent the overall picture of both sexes, it was found that the two masculine generic nouns appeared in all 4 textbooks.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: การเปรียบเทียบผลของสองโปรแกรมการสอนโฟนิกส์ ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ผู้วิจัย	: รัชตามาศ ไชยทิพย์
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิราภรณ์ กิจพูนผล
คำสำคัญ	: เอ็นเอ็นเค โฟนิกส์, อิง อาว โฟนิกส์, โปรแกรมการสอนโฟนิกส์, ความสามารถในการอ่าน

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากรับการอบรมด้วยโปรแกรมการสอนโฟนิกส์ ได้แก่ โปรแกรมการสอนโฟนิกส์ NNK และ โปรแกรมการสอนโฟนิกส์ Eng Hour 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้โปรแกรมการสอนโฟนิกส์ทั้งสองโปรแกรม กลุ่มทดลองคือนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน นักเรียน 20 คน เข้าร่วมฝึกอบรมด้วยโปรแกรมโฟนิกส์ NNK และนักเรียนอีก 20 คน เข้าร่วมฝึกอบรมด้วยโปรแกรม อิงอ่าว โดยใช้เวลาในการทดลองรวม 7 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงก่อนเรียนและหลังเรียน 2) แบบสอบถามความคิดเห็น 3) การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยสรุปได้ 2 ส่วนดังนี้ พบว่าทั้งโปรแกรมการสอนโฟนิกส์ เอ็นเอ็นเค และ โปรแกรมการสอนโฟนิกส์ อิงอ่าว สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.005 และผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อทั้งสองโปรแกรมการสอนโฟนิกส์ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อทั้งสองโปรแกรมสอนโฟนิกส์

ABSTRACT

TITLE : A COMPARISON OF THE EFFECT OF THE TWO PHONICS INSTRUCTIONAL PROGRAMS ON STUDENTS' ENGLISH READING ABILITY

AUTHOR : RATCHADAMAT CHAIYATIP

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH

ADVISOR : ASST. PROF. WACHIRAPORN KIJPOONPHOL, Ph.D.

KEYWORDS : NNK'S PHONICS, ENG HOUR'S PHONICS, PHONICS INSTRUCTIONAL PROGRAM, ENGLISH READING ABILITY

This research aimed to 1) compare the outcomes of students' English reading proficiency after being trained through two phonics instructional programs: the NNK Phonics Instructional Program and the Phonics eng Hour Instructional Program, and 2) to investigate students' opinions on the use of both phonics Instructional programs. The experimental group consisted of 40 third-grade students, with 20 students participating in the NNK Phonics Instructional Program, and 20 students participating in Eng Hour's Phonics Instructional Program. The study was undertaken for a period of 7 weeks. The research instruments involved 1) a pre- and post-speech test, 2) an opinion questionnaire, 3) and a semi-structured interview. The results of the research can be summarized in 2 parts as follows. It was found that both the NNK's Phonics Instructional Program and the Eng Hour's Phonics Instructional Program were statistically significant in improving English reading proficiency at 0.005. The results of the analysis of students' opinions about the two phonics instructional programs found that the students had positive opinions about both phonics instructional programs.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย	: สมศักดิ์ เรืองจรัส
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนุช ปวงสุข
คำสำคัญ	: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, การพูดภาษาอังกฤษ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) เพื่อตรวจสอบความคิดเห็นของผู้เรียนหลังการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนอาสาสมัครชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling group) จำนวน 4 คนจากโรงเรียนแห่งหนึ่งในประเทศไทยใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ดังนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้จากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1) แบบประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังเรียน 2) แบบสัมภาษณ์กลุ่ม 3) วิดีโอบันทึก และ 4) บันทึกการสอนของครู รวมทั้งข้อมูลเชิงสถิติ ได้แก่ (t-test) ค่าร้อยละ และการใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าข้อดีของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ดังนี้
1) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากรับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นหลังจการทำกิจกรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อยู่ในระดับดีมาก

ABSTRACT

TITLE : USING TASK-BASED LEARNING APPROACH TO IMPROVE GRADE 10 STUDENTS' SPEAKING SKILL
 AUTHOR : SOMSAK RUEANGCHARAD
 DEGREE : MASTER OF ARTS
 MAJOR : TEACHING ENGLISH
 ADVISOR : ASST. PROF. ORANUCH PUANGSUK, Ph.D.
 KEYWORDS : TASK-BASED LEARNING, SPEAKING SKILLS

The objectives of this research were 1) to study grade 10 students' speaking skills using Task-based learning approach and 2) to explore the students' attitudes towards the task-based learning method. The sample group was comprised of 4 tenth Grade student volunteer participants in the second semester of academic year 2021, obtained by purposive sampling from one school in Thailand. The duration of the experiment was 4 weeks, 3 hours per week. As this research was both quantitative and qualitative research, the tools used in this research were obtained from different sources: 1) pre-test and post-test speaking scores, 2) focus group interviews, 3) VDO recording, and 4) teacher's journals. The data were also analyzed by paired t-tests, percentages, mean, and standard deviation to compare students' English-speaking ability before and after instruction through task-based learning activities.

The results indicated some of the benefits of using task-based learning: 1) the students' speaking proficiency after using task-based learning was significantly higher than the proficiency before, at the 0.05 level, and 2) the students' attitudes after participating in task-based learning activities were highly positive.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : ประสิทธิภาพของการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ในการอ่านคำพื้นฐาน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่โรงเรียนประถมศึกษา
แห่งหนึ่งของรัฐบาลไทย
- ผู้วิจัย : สุภาวดี ตาสว่าง
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย วงศ์รักษ์
- คำสำคัญ : โฟนิกส์, คำพื้นฐาน, ผู้เรียนวัยเยาว์

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการหาประสิทธิภาพของการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ในการอ่านคำพื้นฐานที่โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งของรัฐบาลไทย บทเรียนโฟนิกส์ในงานวิจัยนี้ถูกพัฒนาเพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและบริบทของการเรียนของนักเรียน บทเรียนถูกดัดแปลงมาจากโกลีโฟนิกส์ และเน้นที่เสียงสระสั้นเป็นหลัก งานวิจัยนี้ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียว นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 21 คนได้รับการคัดเลือกจากการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก ผู้เข้าร่วมได้รับ 1) การทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานอย่างง่ายก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการดังกล่าว จากนั้น ผู้เข้าร่วมกรอกแบบสอบถามทัศนคติและสัมพันธภาพเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการสอน ผู้วิจัยบันทึกพฤติกรรมและการมีส่วนร่วมโดยใช้บันทึกภาคสนาม การทดลองใช้เวลาประมาณสี่สัปดาห์และใช้เวลา 17 ชั่วโมงในการสอนการออกเสียง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่า T-TEST ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย และเปอร์เซ็นต์ ข้อมูลเชิงคุณภาพถูกเข้ารหัสตามธีมและจัดกลุ่มผลการวิจัยพบว่าการเรียนออกเสียงแบบสังเคราะห์มีผลดีต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน ($P=0.00$) หลังได้รับการทดลอง อย่างไรก็ตาม วิธีการนี้ไม่ได้ผลดีกับนักเรียนที่มีความสามารถน้อย การศึกษายังระบุปัญหาบางอย่างที่นักเรียนพบขณะเรียนรู้ ผลลัพธ์ที่ได้จะช่วยส่งเสริมการใช้โฟนิกส์แบบสังเคราะห์อย่างง่ายสำหรับนักเรียนไทยในบริบทที่คล้ายคลึงกัน

ABSTRACT

TITLE : EFFECTIVENESS OF SYNTHETIC PHONICS ON SIMPLE WORD
READING AMONG SECOND GRADE STUDENTS AT A THAI PUBLIC
PRIMARY SCHOOL

AUTHOR : SUPAWADEE TASAWANG

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH

ADVISOR : ASST. PROF. CHALEARMCHAI WONGRAK, Ph.D.

KEYWORDS : PHONICS, SIMPLE WORDS, YOUNG LEARNING

This research sought to determine the effectiveness of synthetic phonics teaching in reading basic words at a public primary school in Thailand. The phonics lessons in this research were developed to suit the students' proficiency level and learning context. Lessons were adapted from Jolly Phonics, primarily focusing on short vowel sounds. The study employed a one-group experimental design. 21 second-grade students were chosen through random convenience sampling. Participants received 1) a pre- and post-test to test their skills in reading simple basic words before and after learning with this method. The participants then completed an attitude questionnaire and were interviewed about their opinions concerning this teaching method. The researcher recorded their behavior and participation using fieldnotes. The trial lasted about four weeks, 17 hours of which were used to teach phonics. The quantitative data were analyzed by using the t-test, Standard Deviation, mean, and percentage. Qualitative data were coded by themes and grouped. The results revealed that simple synthetic phonics had a positive effect on students' reading ability ($P=0.00$) post-instruction. However, the method was not as effective for low competency students. The study also identified some of the problems students encountered while learning. The results will help inform the use of simple synthetic phonics for Thai students in similar contexts.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: การปฏิบัติวิจัยเชิงสำรวจ: กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียน IEP
ผู้วิจัย	: สุริยศักดิ์ เต็มวินิจกุล
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนุช ปวงสุข
คำสำคัญ	: การปฏิบัติวิจัยเชิงสำรวจรวม กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ, การพูดภาษาอังกฤษ

“การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบเน้นการสำรวจ” เป็นทฤษฎีที่ใช้กันโดยแพร่หลายในวงการการสอนภาษาทฤษฎีดังกล่าวมีจุดแข็งในด้านการเข้าใจผู้เรียน จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่านักวิจัยทั้งหมดนำ “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบเน้นการสำรวจ” มาใช้ในห้องเรียนปกติที่มีบรรยากาศการเรียนรู้นี้ในโรงเรียน แต่ถึงอย่างไรก็ตามยังไม่มีการวิจัยขึ้นใดเลยศึกษาเกี่ยวกับการใช้ “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบเน้นการสำรวจ” กับกลุ่มนักเรียน IEP เพื่อเป็นการเติมเต็มองค์ความรู้ดังกล่าว การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน IEP ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อสำรวจแนวทางการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนสนใจ และ 3) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ข้อมูลของนักเรียนในการออกแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียน IEP ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบสุ่มตามความสะดวก (Convenience Sampling) ระยะเวลาของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ 10 ชั่วโมง ลักษณะของงานวิจัยขึ้นนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานงานวิจัยขึ้นนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัยที่ได้จากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์กลุ่ม 2) วิดีโอบันทึก 3) บันทึกการสอนของครู และ 4) แบบประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังเรียน การศึกษานี้ใช้วิธีการหลายวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สามารถเพิ่มความความน่าเชื่อถือของข้อมูล และลดอคติวิสัยและอคติต่อการศึกษานี้ในครั้งนี้ ผลของการวิจัยนี้พบว่าแผนหลักสูตรนี้ช่วยพัฒนานักเรียนดังนี้ 1) กลุ่มนักเรียนได้พัฒนาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษใน 3 ด้านดังนี้ 1.1) ด้านการสื่อสาร 1.2) ด้านไวยากรณ์ และ 1.3) ด้านคำศัพท์ 2) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากรับการสอนโดยใช้แผนหลักสูตรนี้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติจาก 31.56% เป็น 52.71% และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นหลังจากการเรียนโดยใช้แผนหลักสูตรนี้ อยู่ในระดับดีมาก

ABSTRACT

TITLE : SPEAKING ACTIVITY FOR IEP GRADE 5 STUDENTS: AN EXPLORATORY PRACTICE

AUTHOR : SURİYASAK TERMVİNİJKUL

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH

ADVISOR : ASST. PROF. ORANUCH PUANGSUK, Ph.D.

KEYWORDS : AN EXPLORATORY PRACTICE, TASK-BASED LEARNING, SPEAKING SKILLS

Exploratory Practice (EP) is a widely used theory in language teaching. The theory has its strength from its emphasis on the understanding of learners. Based on a literature review relating to EP, all researchers who adopted EP studies used it in a normal classroom with a school-based learning environment. However, there are no studies with IEP students. To fill in this gap, the objectives of this research were 1) to explore difficulties in speaking English for grade 5 IEP students, 2) explore the approaches to learning English that students preferred and 3) study the effectiveness of student-designed, data-driven learning management. The IEP classroom was obtained by convenience sampling from grade 5 IEP students. The study was 10 hours in duration. The nature of this study is mixed-method. This research used research tools obtained from different sources: 1) a focus group interview, 2) VDO video recording, 3) teachers' journals and 4) a pre-and post-speech skills assessment form. The study used a number of methods for collecting and analyzing the data, improving the reliability of the data, and reducing subjectivity and bias towards this study. The results of this research found that this EP curriculum plan helped to develop students as follows: 1) The group of students improved their English speaking proficiency in 3 areas: 1.1) communication 1.2) grammar and 1.3) vocabulary, and 2) student English speaking skills after being taught using this course plan, were statistically significantly higher than before, from 31.56% to 52.71% , and 3) after

studying using this course plan, students' attitudes were significantly higher than before.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การฝึกโดยการเล่าเรื่องเพื่อพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 ในด้านการรู้จักเสียงอ่านของคำและความหมายของคำ
- ผู้วิจัย : อมรรัตน์ แว่นพิมาย
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ทิฆัมพร วุฒิพรพงษ์
- คำสำคัญ : การฝึกโดยการเล่าเรื่อง, การฝึกแบบท่องจำ, การรู้จักเสียงอ่านของคำ,
 ความหมายของคำ

งานวิจัยนี้ศึกษาว่าการสอนผ่านการฝึกโดยการเล่าเรื่อง (storytelling practice) ช่วยพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในด้านการรู้จักเสียงอ่านของคำและความหมายของคำดีกว่าการฝึกแบบท่องจำ (conventional practice) หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 64 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย ซึ่งถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนด้วยการฝึกแบบท่องจำและกลุ่มที่เรียนด้วยการฝึกโดยการเล่าเรื่อง กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pretest) และแบบทดสอบหลังเรียน (posttest) ซึ่งเป็นชุดเดียวกันจำนวน 3 ชุด เช่น แบบทดสอบในด้านความหมายของคำ แบบทดสอบในการออกเสียง และแบบทดสอบในการเขียนตามคำบอก จำนวน 25 คำศัพท์ จากแบบทดสอบชุดเดียวกันก่อนและหลังเรียน ผลทางสถิติแสดงให้เห็นว่าทั้งสองวิธีการสามารถเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.01$) อย่างไรก็ตามกลุ่มที่เรียนผ่านการฝึกโดยการเล่าเรื่อง (storytelling practice) ทำคะแนนสอบหลังเรียนได้ดีกว่ากลุ่มที่เรียนผ่านการฝึกแบบท่องจำ (conventional practice) อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.01$).

ABSTRACT

TITLE : USING STORYTELLING PRACTICE TO IMPROVE GRADE 7 STUDENTS' ENGLISH VOCABULARY KNOWLEDGE INVOLVING WORDS' RECOGNITION AND WORDS' MEANINGS

AUTHOR : AMORNRAT WANPIMAI

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH

ADVISOR : TIKAMPORN WUTTIPORNPONG, Ph.D.

KEYWORDS : STORYTELLING PRACTICE, CONVENTIONAL PRACTICE, WORDS' MEANINGS, WORDS' RECOGNITION

This research studied whether or not teaching through storytelling can improve knowledge of English vocabulary in terms of knowing the pronunciation of words and their meanings better than memorization (conventional practice). The participants were 64 7th-grade students from a secondary school in Ubon Ratchathani, Thailand. They were divided into two groups: those who learned by memorization and those who learned by storytelling. The sample group took three sets of identical pretest and posttest, such as a word meaning test, a pronunciation test, and a dictation test of 25 words from the same tests before and after the learning session. The statistical results showed that both methods could significantly improve English vocabulary ($p < 0.01$). However, the group that learned through the practice of storytelling had scores on exams on the posttest that were significantly ($p < 0.01$) better than those who learned through memorization exercises (conventional practice).

บทคัดย่อ

เรื่อง : แนวคิดและคุณค่าในนวนิยายสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลแวนแคว์รางวัล
 ชนะเลิศปี พ.ศ. 2551-พ.ศ. 2560

ผู้วิจัย : ทิพวรรณ แสงทอง

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : ภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารณี ขาวดี

คำสำคัญ : แนวคิด, คุณค่า, นวนิยายสำหรับเยาวชน, รางวัลแวนแคว์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและคุณค่าในนวนิยายสำหรับเยาวชนที่ได้รับรางวัลแวนแคว์รางวัลชนะเลิศปีพ.ศ. 2551-พ.ศ. 2560 จำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ เรื่องหมา (อยู่) วัด เรื่องขวดคนอยู่ไหนใด เรื่องตามหาใจตัน เรื่องเจ้าเอ๋ย...เจ้ากรงหัวจุก เรื่องเสียงเดือนในเสียงหวูดรถไฟ เรื่องริมคลองนั้นมีผมกับเปิด เรื่องข้างบิน เรื่องเด็กชายผู้ระบายสีฟ้าไม่เป็น และเรื่องวันเกิดของเค้าโม่ ผลการศึกษาพบว่า แนวคิดหลักที่ปรากฏร่วมกันทุกเรื่อง คือ แนวคิดเรื่องความขาด โดยผู้เขียนทุกคนมุ่งนำเสนอว่า “ภาวะความขาด เมื่อเกิดขึ้นกับเด็ก ๆ ที่มีความเปราะบางในใจ คงมีเพียงความรัก ความเข้าใจ กำลังใจจากคนรอบข้าง และความเข้มแข็งจากตัวเองเท่านั้น ที่จะช่วยเยียวยา หรือเติมเต็มให้พวกเขาสามารถเติบโตและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข” ส่วนแนวคิดย่อย ที่ปรากฏร่วมกันบางเรื่อง พบ 2 แนวคิด ได้แก่ (1) แนวคิดเรื่องครอบครัว ที่นำเสนอว่า “สัมพันธภาพของครอบครัว มีส่วนสำคัญในการกำหนดความคิด คำพูด และการกระทำของเด็ก” และ (2) แนวคิดเรื่องธรรมชาติ ที่นำเสนอว่า “ธรรมชาติมีความสำคัญต่อสรรพชีวิตในโลก มนุษย์ ควรทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลและรักษาสมดุลแก่ธรรมชาติมากกว่าเป็นผู้ทำลายเสียเอง” ส่วนคุณค่าที่คาดว่าผู้อ่านจะได้รับ พบ 4 ด้าน ได้แก่ (1) คุณค่าด้านการสร้างพัฒนาการทางอารมณ์ โดยผู้อ่านจะได้สัมผัสอารมณ์ทุกข์จากการได้เห็นตัวละครเอกมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความขาด จนนำมาสู่สารพันปัญหาให้ต้อง พินฝ่าเพื่อเอาชนะ และเกิดการเรียนรู้แนวทางการแก้ไขนั้น ส่วนอารมณ์สุข จะเกิดขึ้นเมื่อพบว่าปัญหาที่ตัวละครเอกประสบได้รับการเยียวยาให้ดีขึ้น ด้วยความรัก ความเข้าใจ การอภัย และให้โอกาส ของคนรอบข้าง (2) คุณค่าด้านการเพิ่มพูนความรู้ พบการสอดแทรกความรู้ไว้ในนวนิยาย 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ความรู้เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ (3) คุณค่าด้านการสร้างพัฒนาการทางบุคลิกภาพ พบว่า ทุกเรื่องช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ดีแก่ผู้อ่านที่เป็นเด็กและเยาวชน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการยอมรับตัวเอง และการเปิดใจยอมรับคนอื่น ด้านการให้และการเสียสละ ด้านการเป็นคนช่างสังเกตและช่างซักถาม

ด้านความตั้งใจและพยายาม และด้านการมีหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในการดำรงชีวิต และ (4) ด้านการสร้างพัฒนาการทางสังคม พบการนำเสนอแบบอย่างที่ดีในการอยู่ร่วมกับสังคมแวดล้อมของเยาวชนในเรื่อง ที่ผู้อ่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในโลกรวมจริงได้ จากผลการศึกษา แสดงให้เห็นว่า นวนิยายสำหรับเยาวชนทุกเรื่องที่น่ามาวิเคราะห์ไม่เพียงแต่ให้ความสนุกสนานในฐานะงานบันเทิงคดี แต่ยังให้ข้อคิด และคุณค่าด้านต่าง ๆ แก่ผู้อ่านอย่างครบถ้วน

ABSTRACT

TITLE : THEMES AND VALUES IN THE WANKAEW AWARD-WINNING YOUTH NOVELS FROM 2008 TO 2017

AUTHOR : TIPPAWAN SANGKONG

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : THAI

ADVISOR : ASST. PROF. SARAPEE KHOWDEE, Ph.D

KEYWORDS : THEMES, VALUES, YOUTH NOVELS, WANKAEW AWARD-WINNING

This research aims to study the themes and values in nine of the Waenkaew award-winning youth novels from 2008 to 2017 namely, ‘Mah (Yu) Wat’, ‘Khuad Khon Yu Hon Dai’, ‘Tam Ha Joetun’, ‘Chao Aey’, ‘Krong Hua Jook’, ‘Siang Dueng Nai Siang Wood Radfai’, ‘Rim Klong Nan Me Phom Kab Ped’, ‘Chang Bin’, ‘Dek Puchai Phoo Rabai See Fah Maipen’, and ‘Wankerd Khaomong’. The results show that the main theme that appeared in every novel is that of ‘inadequacy’. All of the authors propose that “when such feelings of inadequacy occur within a child who is fragile at heart, what can heal or fulfill him or her to grow and live happily with others in society, are love, understanding, emotional support from people around him or her, and his or her own strength.” Two sub-themes were found. Firstly, a family theme suggests that, “one’s relationship in the family plays an important role in determining the thoughts, utterances, and actions of children.” Secondly, a nature theme suggests that, “nature is essential to all life on earth. Humans should act more as caregivers maintaining the balance of nature rather than destroying themselves.” As for the expected values that readers would receive, 4 aspects were found: (1) the value of creating emotional development for which the reader will empathize with the emotion of suffering from seeing the protagonist living in a state of inadequacy until fighting through to success by solving various problems. In contrast, happiness occurs when the obstacles the protagonist faces are found to be better healed through the love, understanding, forgiveness, and offering opportunities to those around them. (2) Second, in terms of intellectual development, four aspects of knowledge are intertwined in the novels,

namely, knowledge of the Thai language, religion and culture, nature, the environment, and health. (3) Third, in terms of personality development, it was found that every novel helps enhance good personality development for children and youth readers in 5 aspects, namely, self-acceptance and openness to others, giving and sacrifice, being observant and inquisitive, and diligence in terms of having moral principles in life. (4) Fourth, in terms of social development, it was found that role models for life in the youth community serve as examples that readers can apply in the real world. The results of the study show that all the youth novels analyzed are not only entertaining as fiction but also impart ideas and values to the reader for their entire life.

บทคัดย่อ

เรื่อง : แนวคิดเกี่ยวกับเด็กและคุณค่าในวรรณกรรมเยาวชนของสุมาลี บำรุงสุข
 ผู้วิจัย : วิจิตรา รุ่งแสง
 ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชา : ภาษาไทย
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารภี ขาวดี
 คำสำคัญ : แนวคิด, คุณค่า, วรรณกรรมเยาวชน, สุมาลี บำรุงสุข

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับเด็กและคุณค่าในวรรณกรรมเยาวชนของสุมาลี บำรุงสุข จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ ปริศนาหน้าร้อน มือกซ์ แมวมหัศจรรย์ เรื่องของมาเหมี่ยว มาเหมี่ยวและเพื่อน และใครดีที่สุดผลการศึกษาพบว่า สุมาลี บำรุงสุข มุ่งเสนอแนวคิดเกี่ยวกับเด็ก 3 แนวคิด ดังนี้ แนวคิดแรก “ผู้ใหญ่ควรมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เด็กเติบโตมีพัฒนาการสมวัย” ผู้เขียนนำเสนอว่าพ่อแม่ ครู และผู้ใหญ่ที่อยู่แวดล้อมตัวเด็ก มีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมพัฒนาการแก่เด็กวัย 10-13 ปี 4 ด้าน คือ พัฒนาการทางอารมณ์ พัฒนาการทางสังคม พัฒนาการทางสติปัญญา และพัฒนาการทางร่างกาย เพื่อให้พวกเขาเติบโตและมีพัฒนาการสมวัย แนวคิดที่สอง “เพื่อนและพี่น้องมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของเด็กวัยแรกรุ่ง” ผู้เขียนนำเสนอว่าเด็กวัย 10-13 ปี ต้องการเพื่อนหรือพี่น้องไว้เป็นที่ปรึกษาช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้ดีขึ้น และเป็นเพื่อนเล่น แนวคิดที่สาม “เด็กสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีด้วยการเรียนรู้จากต้นแบบที่หลากหลาย” ผู้เขียนนำเสนอว่าเด็กวัย 10-13 ปี สามารถเรียนรู้และซึมซับแบบอย่างทั้งดีและไม่ดีจากผู้ใหญ่ 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ใหญ่ในครอบครัว ผู้ใหญ่ในโรงเรียน และผู้ใหญ่อื่น ๆ ที่อยู่แวดล้อมตัวเด็กส่วนกลวิธีที่ผู้เขียนใช้ในการนำเสนอแนวคิด พบ 3 กลวิธี ได้แก่ นำเสนอผ่านตัวละคร นำเสนอผ่านเหตุการณ์ย่อยในเรื่อง และนำเสนอผ่านภาพประกอบในเรื่อง ส่วนคุณค่าของวรรณกรรมที่มีต่อผู้อ่าน พบ 3 ด้าน ได้แก่

(1) คุณค่าด้านอารมณ์ พบว่าวรรณกรรมทั้ง 5 เรื่อง สามารถสร้างพัฒนาการด้านอารมณ์พื้นฐานแก่ผู้อ่าน 3 ประการ คือ อารมณ์พึงพอใจ อารมณ์กลัว และอารมณ์โกรธ โดยนำเสนอผ่าน 6 กลวิธี ได้แก่ มีการตั้งชื่อเรื่องและชื่อตอนน่าสนใจ มีกลวิธีการเล่าเรื่องหลากหลาย มีการสร้างตัวละครแบบสมจริงและแบบเหนือจริง ใช้มุมมองในการเล่าเรื่องเหมาะสม มีการสร้างฉากและบรรยากาศที่สมจริง และมีการใช้ภาพประกอบอย่างมีจุดประสงค์ นอกจากนี้ ผู้เขียนยังได้เสนอแนะแนวทางในการจัดการอารมณ์ด้านลบ ได้แก่ อารมณ์กลัวและอารมณ์โกรธไว้ในเรื่องด้วย (2) คุณค่าด้านการปลูกฝังคุณธรรมพบคุณธรรมพื้นฐานสำหรับเด็กที่ปรากฏในเรื่อง 7 ประการ ได้แก่ การรับฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ความรับผิดชอบต่อน้ำที่ ความมีวินัย ความมีเหตุผล ความประหยัคต่อออม ความเมตตา

กรุณา และความไม่เรียนรู้โดยนำเสนอผ่าน 2 กลวิธี ได้แก่ นำเสนอผ่านตัวละครเด็ก และนำเสนอผ่านตัวละครผู้ใหญ่ (3) คุณค่าด้านการปลูกฝังความรู้ พบความรู้ที่ปรากฏในเรื่อง 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้เกี่ยวกับสัตว์ ความรู้เกี่ยวกับนิทานตำนาน ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อ และความรู้เรื่องอื่น ๆ โดยนำเสนอผ่าน 2 กลวิธี ได้แก่ กำหนดให้ตัวละครเป็นผู้ให้ความรู้ และการอ้างถึงแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

ABSTRACT

TITLE : THEMES ABOUT CHILDREN AND VALUES IN YOUTH LITERATURE
WORKS BY SUMALEE BUMROONGSUK

AUTHOR : WIJITTRA RUNGSAENG

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : THAI

ADVISOR : ASST. PROF. SARAPEE KHOWDEE, Ph.D

KEYWORDS : THEMES, VALUES, YOUTH LITERATURE, SUMALEE BUMROONGSUK

This research aims to study themes about children and values found among five works of youth literature by Sumalee Bamroongsuk namely ‘Prissana Na Ron’, ‘Mox Maew Mahadsajan’, ‘Rueng Khong Mameow’, ‘Mameow Lae Phuan’, and ‘Krai Dee Teesud’. The study revealed that Bumroongsook aims to present three themes about children as follows. The first theme: “Adults should be responsible for the promotion of children’s development.” Bumroongsook asserts that parents, teachers, and adults surrounding children are important for promoting four kinds of development for children aged 10-13 years old (early teenage) namely emotional, social, intellectual, and physical, to help children mature and acquire age-appropriate development. The second theme: “Friends and siblings have some influence on early teenagers’ thoughts and behavior.” Bumroongsook holds that children aged 10-13 years old want to have siblings or friends as consultants and playmates who can help improve inappropriate behavior. The third theme: “Children will grow to become decent adults through learning from a variety of role models.” The writer expressed that 10-13 years old children could be able to learn and absorb good and bad models of three types of adults including those in the family, in schools, and in the neighborhood. There were 3 strategies for presenting the themes: through characters, episodes, and illustrations in the story. Regarding the literary value, three aspects were found.

First, it was found that all the five literary works can inculcate three types of basic emotional development, namely satisfaction, fear, and anger. These were

presented through six techniques including interesting story titles and chapters, using several storytelling techniques, creating both realistic and surreal characters, using appropriate points of view to tell the story, creating realistic settings and moods, and using illustrations with a definite purpose. Furthermore, the author also suggests how to manage the negative emotions of fear and anger, in the story. Second, the cultivation of moral and ethical values, including seven types of basic morality for children are found in the story including kindheartedness, responsibility, discipline, reasoning, frugality, democracy, and curiosity. These are presented through two approaches: youth and adult characters. Third, the cultivation of knowledge value included five aspects of languages, animals, tales, and beliefs, among others. These are presented through two techniques: assigning a set of characters as knowledgeable, and referring to reliable sources of information.

บทคัดย่อ

เรื่อง : การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกเชิงวัฒนธรรมของหมู่บ้านตาตาดิต ตำบลโนนผึ้ง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้วิจัย : กัญญาณัฐ วงศ์อินทร์

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : นวัตกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.นงทิวา สีหานาม

คำสำคัญ : ทรัพยากรทางวัฒนธรรม, อัตลักษณ์ชุมชน, ผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึก, การพัฒนาผลิตภัณฑ์, ความเป็นไปได้ทางการตลาด

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อ 1) เพื่อศึกษาทรัพยากรทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในชุมชนของหมู่บ้านตาตาดิต ตำบลโนนผึ้ง อำเภวารินชำราบจังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกสำหรับหมู่บ้านตาตาดิต ตำบลโนนผึ้ง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี 3) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาดของผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกของหมู่บ้านตาตาดิต จากมุมมองผู้บริโภค เป็นการวิจัยแบบผสม ผลการวิจัย พบว่า (1) ทรัพยากรทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในชุมชนบ้านตาตาดิต ตำบลโนนผึ้ง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ตามแนวคิดของ ธนิก เลิศชาญฤทธิ (2550) ประกอบด้วยทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ ได้แก่ (1.1) อัตลักษณ์ด้านภูมิปัญญาด้านการเกษตร ซึ่งชุมชนบ้านตาตาดิตมีวิถีชีวิตประกอบอาชีพเกษตรกรรมปลูกดอกไม้เมืองหนาว มีการรวมกลุ่มกันจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ผลิตดอกเบญจมาศ ซึ่งมีการเน้นการจำหน่ายดอกไม้สดเป็นหลัก นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำสินค้าที่ระลึกที่นำดอกไม้จากการปลูกในชุมชนมาเป็นส่วนประกอบ แต่มีข้อจำกัดด้านเวลาในการผลิตสินค้าที่ระลึก ต้นทุนการผลิต และข้อจำกัดด้านฝีมือ จึงทำให้ไม่สามารถผลิตสินค้าที่ระลึกได้ในจำนวนมาก ประเภททรัพยากรทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ได้แก่ (1.2) อัตลักษณ์ด้านภูมิปัญญางานหัตถกรรม ซึ่งชุมชนบ้านตาตาดิต ยังมีทรัพยากรทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่งคือ การทำบายศรี ซึ่งมีการสืบทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ แต่ในปัจจุบัน ขาดการรับช่วงต่อ ทำให้ไม่มีผู้สืบทอดในการจัดทำบายศรีนี้ นอกจากนี้ อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนบ้านตาตาดิตยังสามารถพบได้จากการสืบสานภูมิปัญญาเกี่ยวกับฮีตสิบสอง คองสิบสี่ (2) ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกสำหรับหมู่บ้านตาตาดิต ตำบลโนนผึ้ง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกสำหรับหมู่บ้านตาตาดิต ควรมีการพัฒนาบนพื้นฐานความเหมาะสมในการสะท้อนอัตลักษณ์หมู่บ้านตาตาดิต โดยให้ความสำคัญกับรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชน และวัสดุภายใน

ท้องถิ่น เช่น การใช้พืชประจำถิ่นเป็นส่วนประกอบร่วมด้วย เป็นต้น ควรมีการกำหนดตำแหน่งการวางองค์ประกอบในชิ้นงาน เพื่อให้เกิดความสวยงาม เหมาะแก่การเลือกซื้อเป็นของที่ระลึก นอกจากนี้การออกแบบชิ้นงาน ต้องมีการกำหนดเอกลักษณ์ที่ชัดเจนในชิ้นงาน ว่างานชิ้นนี้ เป็นสินค้าที่ระลึกจากหมู่บ้านตาตาด เพื่อให้สอดคล้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในลักษณะของฝาก สินค้าที่ระลึก ที่มีความเหมาะสมในเชิงวัฒนธรรม โดยผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ และสอดคล้องในด้านวัฒนธรรมซึ่งผลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน คือ ประเด็นด้านความสวยงาม (Aesthetics) และ ด้านวัสดุและการผลิต (Materials and Production) ที่ควรมีการกำหนดตำแหน่งการวางองค์ประกอบในชิ้นงานให้มีความเด่นชัด และบ่งบอกถึงความเป็นอัตลักษณ์ของบ้านตาตาด วัสดุมีความเหมาะสมในเรื่องการผลิตและการใช้งาน และประเด็นที่มีความแตกต่างกัน คือ แบบอย่างของวัฒนธรรม (Style & Culture) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมให้ความเห็นว่า รูปแบบของที่ระลึกยังสะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนไม่มากนัก เนื่องจากรูปทรงยังเป็นรูปทรงทั่วไป แต่ในฝั่งของผู้ประกอบการให้ความเห็นว่า หากเป็นคนพื้นที่ก็สามารถทราบได้ว่า ดอกไม้เป็นผลิตภัณฑ์มาตากบ้านตาตาด แต่ถ้าหากเป็นคนนอกพื้นที่ ก็อาจจะไม่ทราบในจุดนี้ (3) ความเป็นไปได้ทางการตลาดของผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกของหมู่บ้านตาตาด โดยประเมินจากความพึงพอใจของกลุ่มนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด จากการประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 400 ท่าน ผู้ประกอบการร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก จำนวน 3 ท่าน และข้อเสนอแนะ ดังนี้ 1) ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ตัวแทนผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 มีสถานภาพการสมรสโสดจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 64 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 73 2) ผลการประเมินความพึงพอใจกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีต่อผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกเชิงวัฒนธรรม จำนวน 400 ท่าน โดยรวมมีค่าระดับความพึงพอใจในระดับมาก (= 4.35) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD= 0.47) โดยอันดับ 1 อยู่ที่ด้านคุณค่าผู้บริโภค (= 4.79) อยู่ในระดับมากที่สุด ตั้งแต่อันดับที่สองคือ ด้านการสื่อสาร (= 4.36) อันดับที่สามคือ ด้านต้นทุนต่อผู้บริโภค (= 4.36) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสะดวกสบาย (= 4.11) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ABSTRACT

TITLE : DESIGN AND DEVELOPMENT OF CULTURAL SOUVENIR PRODUCTS FOR TA TID VILLAGE, NONPHUENG SUBDISTRICT, WARIN CHAMRAB DISTRICT, UBON RATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : KUNYANUT WONGIN

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TOURISM AND HOSPITALITY INNOVATION

ADVISOR : NAWATHIWA SEEHANAM, Ph.D.

KEYWORDS : CULTURE RESOURCES, COMMUNITY IDENTITY, COMMEMORATIVE PRODUCTS, PRODUCT DESIGN, MARKET FEASIBILITY

The objectives of this research were 1) to study cultural resources and cultural identity in the community of Ta Tid Village, Non Phueng Sub-district, Warin Chamrap District, Ubon Ratchathani Province; 2) to design and develop souvenir products for Ta Tid Village, Non Phueng Subdistrict, Non Phueng District, Warin Chamrap 3) to study the marketing feasibility for souvenir products of Ta Tid Village from a consumer perspective using mixed research. The results of the research found that (1) cultural resources and cultural identity in Ban Ta Tid community, Non Phueng sub-district, Warin Chamrap district Ubon Ratchathani Province, according to the concept of Thanik Lertchanrit (2007), consists of tangible cultural resources, as follows: (1.1) Agricultural wisdom identity. The Ban Ta Tid community engages in agriculture and planting flowers in the winter. They established a cooperative as a community enterprise for chrysanthemum producers mainly focused on selling fresh flowers. In addition, there are souvenir products that use flowers grown in the community as a component, however, there is a time limit on the production of these products due to production costs and limitations in craftsmanship. Therefore, it is not possible to produce a large number of souvenir products. Types of intangible cultural resources are (1.2) the identity that is derived from the handicraft wisdom of the Ban Ta Tid community. There is also another cultural resource and cultural identity, which is ancestral Baisri-making. At present, there is a lack of succession for craftspersons, and

thus, there are no heirs for learning to make Baisri. In addition, the cultural identity of the Ban Ta Tid community can still be found in the inheritance of the wisdom about Heet Sip Song Kong Sib Si. (2) The design and development of souvenir products for Ta Tid Village, Non Phueng Sub-district, Warin Chamrap District Ubon Ratchathani Province, found that the design and development of souvenir products for the village should be based on their appropriateness in reflecting village identity. Product styles that reflect the identity of the community and local materials, such as the use of native plants, should be important components of the product. The positioning of the elements in the workpiece should be determined for beauty and suitability for purchase as a souvenir. Moreover, the product design must clearly specify the product's identity as a souvenir made at Ta Tid Village. To be in line with the promotion of tourism in the form of culturally appropriate souvenirs, the researcher focused on the principles of product design as a criterion for determining product properties in accordance with the culture. The results of interviews with entrepreneurs and experts indicated that all of them had a similar opinion. Issues of aesthetics, materials, and production, should clearly specify the position of product composition with reference to Ta Tid Village identity. The material is suitable for production and use. The issue that is different is the model of style and culture. Cultural experts suggested that the souvenir format does not reflect much of the identity of the community because the form is still very general. However, entrepreneurs note that though a local person might know that these flowers are from Ta Tid Village, outsiders may not be aware of this. (3) The marketing possibilities of Ta Tid Village souvenir products were evaluated by assessing the satisfaction of the tourists. The researcher conducted a market feasibility study by means of a satisfaction assessment from 400 tourists, and 3 souvenir shop entrepreneurs. The recommendations were as follows: 1) The results of personal data revealed that the majority of the participants were 218 females (54.5%), aged between 21-30 years, 134 people (33.5%) were unmarried, 228 people (57%) held bachelor's degrees, among 256 people (64%), 122 (30.5%) were private company employees, and 292 people (73%) resided in the Northeast. 2) The results of the assessment of tourists' satisfaction with cultural souvenirs products of 400 tourists were at a high level of

satisfaction (= 4.35), while the standard deviation (SD = 0.47) was ranked by 1, the consumer value aspect (= 4.79) is at the highest level, at second place is communication (= 4.36), in third place is the cost per consumer (= 4.36) and finally, convenience (= 4.11) which is also at a high level, respectively.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: แนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างสร้างสรรค์ชุมชนบ้านสำโรง ตำบลท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
ผู้วิจัย	: ธันยาภรณ์ อสิพงษ์
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: นวัตกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี จิตต์โกศล
คำสำคัญ	: การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ, การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อ (1) สำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชุมชนบ้านสำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ (2) ประเมินศักยภาพด้านทรัพยากรของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชุมชนบ้านสำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ (3) ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างสร้างสรรค์ ชุมชนบ้านสำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และ (4) เสนอแนะแนวทางการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างสร้างสรรค์ชุมชนบ้านสำโรง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบผสมผสาน (Mixed Method) ระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาลักษณะ (Frequency) และค่าเฉลี่ย (Mean) แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive analysis) สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลจากการศึกษา พบว่า (1) จากการสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชุมชนบ้านสำโรง มี 6 ฐาน ได้แก่ ฐานปลูกผักผสมผสานปลอดสารเคมี ฐาน ลด ละ เลิกเหล้า ฐานครัวเรือนน่าอยู่ ฐานเรียนรู้สมุนไพร ฐานการเลี้ยงไก่ไข่อินทรีย์ และฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (2) การประเมินศักยภาพด้านทรัพยากรของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชุมชนบ้านสำโรง พบว่า 2.1 ด้านการวางแผนของผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวภายใต้สภาผู้นำชุมชน และมีการกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนชุมชนที่ชัดเจน 2.2 ด้านการบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ฐานกิจกรรมจะกระจายอยู่ในชุมชนและแต่ละฐานจะได้รับการรับรองจากสภาผู้นำชุมชน 2.3 การบริหารจัดการด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว แบ่งเป็น 1) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ในชุมชนไม่มีรถยนต์ให้บริการนำชม การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจึงเป็นการเดินชมและสำรวจชุมชน 2) การเข้าถึงข้อมูลของชุมชน ชุมชนบ้านสำโรงขาดช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ของชุมชน 2.4 การบริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ชุมชนบ้านสำโรงเป็น ชุมชนที่มี

ความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว 2.5 การบริหารจัดการให้เกิดคุณภาพบริการในแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนควรมีพัฒนาการนำชมในชุมชน 2.6 การจัดการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการเรียนรู้ ซึ่งนักท่องเที่ยวไม่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และ 2.7 การบริหารจัดการด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ ชุมชนได้ดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์และสิ่งแวดล้อมในชุมชนจึงเป็นเป้าหมายที่ชุมชนให้ความสำคัญ (3) ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างสร้างสรรค์ชุมชนบ้านสำโรง พบว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะการได้สัมผัสในการทำกิจกรรมกับชุมชนโดยตรง สัมผัสวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของชุมชน เพราะกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมภายในชุมชนได้ และกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพื่อการเรียนรู้/การถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักท่องเที่ยว และสามารถสร้างความสนุกสนาน และให้นันทนาการแก่นักท่องเที่ยว และ (4) แนวทางการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างสร้างสรรค์ของชุมชนบ้านสำโรง ทำให้ได้แนวทางในการพัฒนาออกเป็น 2 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) ประเด็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวภายในชุมชน ประกอบด้วย 1.1) การจัดการนำเที่ยวในชุมชน เป็นประเด็นที่สำคัญที่จะทำให้ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนชุมชนได้รับรู้ความเป็นอยู่วิถีชีวิตของชุมชน และ 1.2) การพัฒนาศักยภาพผู้นำชม นักสื่อความหมายชุมชน นักเล่าเรื่องหรือนักสื่อความหมายมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน ซึ่งจะต้องให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเหมาะสมเกี่ยวกับชุมชนให้กับ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือน และผู้นำชมหรือนักสื่อความหมายจะเป็นคนที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวอยากที่จะมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม 2) การส่งเสริมการตลาด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวเครือข่ายที่เดินทางมาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน การส่งเสริมการตลาดการประชาสัมพันธ์ออนไลน์จึงเป็นแนวทางที่จะช่วยให้ชุมชนเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น

ABSTRACT

TITLE : THE DEVELOPMENT OF CREATIVE HEALTH TOURISM ACTIVITIES OF SOMRONG VILLAGE, MUEANG DISTRICT, SURIN PROVINCE

AUTHOR : TANYAPON ASIPONG

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TOURISM AND HOSPITALITY INNOVATION

ADVISOR : ASST. PROF. YUVADEE JITGOSOL, Ph.D.

KEYWORDS : HEALTH TOURISM, CREATIVE TOURISM

The objectives of this research were (1) to survey the health tourism resources of Ban Samrong community Ta-Sawang subdistrict, Muang Surin district, Surin province, (2) to assess the resource potential of health tourism in Baan Sam-Rong, Ta-Sawang subdistrict, Muang Surin district, Surin province, (3) to study the needs of tourists concerning creative health tourism activities in Baan Sam-Rong, Ta-Sawang subdistrict, Muang Surin district, Surin province, and (4) suggest guidelines for the development of creative health tourism activities in Baan Sam-Rong, Ta-Sawang subdistrict, Muang Surin district, Surin province. This employed mixed method research including quantitative and qualitative research. The research instruments for this study involved an in-depth interview and questionnaire. The data were analyzed by using frequency and mean, descriptive analysis, descriptive statistics, and content analysis.

The results of the study revealed that (1) from the survey of health tourism resources in the Ban Samrong community, there were 6 platforms: growing vegetables without toxic chemicals, alcohol reduction, raising organic laying hens, local herb gardens, livable households, and community products. (2) The assessment of the resource potential for Ban Samrong community health tourism found the following: 2.1 Planning: the community operates tourism under the Community Leadership Council and there are clear guidelines to drive the community. 2.2 Tourism attraction management: activity platforms were distributed among the communities and each platform was endorsed by the Community Leadership Council. 2.3 Management of the ability to access tourists attractions was divided into 1) access to tourist

attractions in a community that has no vehicle service, so access to tourist attractions involved walking, 2) access to information in the community. The Ban Samrong community lacks channels for disseminating information and engaging in public relations. 2.4 Facilities Management: Ban Samrong community is a community that is prepared in terms of having facilities that can accommodate tourists. 2.5 Management of service quality: the community should develop leadership to procure tour guides for the community. 2.6 Management of tourism activities: most of the activities involved learning in which tourists do not participate. 2.7 Environmental management and nature conservation: the community has carried out tourism activities that conserve the environment, a goal to which the community attaches great importance. (3) Tourist requirements: it was found that most tourists were satisfied with the activities of the health tourism in Baan Sam-Rong. Tourist satisfaction was at a high level, especially the direct exposure to activities with the village, touching on the way of life and well-being of the community due to the activities. Tourists can participate within the village through these health tourism activities. 4) Development guidelines for creative health tourism activities of the Ban Samrong community were divided into two main categories. These include 1) issues related to tourism management within the community, comprising 1.1) community-based tourism management which focused on three main topics. The first and most important issue was that tourists are able to learn about the way of life of local people and 1.2) development of audience leader potential and of local storytellers. The leadership should plan or create interesting activities in which tourists are able to participate in village life. Audience leaders or interpreters are the ones who encourage tourists to participate in activities. 2) Marketing promotion: most tourists who come to this village were networked groups interested to exchange and learn with the local people. The promotion of online public relations marketing is a way to help the community become more widely known as a good attraction for tourism.

บทคัดย่อ

เรื่อง : นวัตกรรมการจัดการธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการ
ระหว่างประเทศ ด้านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี

ผู้วิจัย : พรชัย ชิตเชื้อ

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : นวัตกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.พรชัย ศักดิ์ศิริโสภณ

คำสำคัญ : นวัตกรรมกระบวนการ, และการนำเข้า-ส่งออก

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษากระบวนการนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการระหว่างประเทศ ด้านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี 2.) ศึกษาการจัดการธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการระหว่างประเทศ ด้านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี และ 3.) นำเสนอ นวัตกรรมจัดการธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการระหว่างประเทศ ด้านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ พนักงานที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจด้านการนำเข้า-ส่งออก สินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการ ระหว่างประเทศ ด้านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี และเจ้าหน้าที่บุคลากรด้านช่องเม็ก จำนวนทั้งหมด 8 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การวิเคราะห์และแปลผล ด้วยการบรรยายเชิงพรรณนา ผลการศึกษา พบว่า (1) กระบวนการนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการระหว่าง ประเทศ ด้านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบไปด้วย 1.พิธีการศุลกากรนำเข้าทางบก ได้แก่ขั้นตอน 1.1 การรายงานยานพาหนะเข้าและการยื่นบัญชีสินค้าทางบก 1.2 การยื่นใบขนสินค้าขาเข้า 1.3 การชำระภาษีอากร และ 1.4 การตรวจปล่อยของออกไปจากอารักขาศุลกากร และ 2. พิธีการศุลกากรส่งออกทางบก ได้แก่ขั้นตอน 2.1 การยื่นใบขนสินค้าขาออก 2.2 การชำระภาษีอากร 2.3 การส่งข้อมูลใบกำกับการขนย้ายสินค้าขาออก และ 2.4 การตรวจสอบและตัดบัญชีใบกำกับขนย้ายสินค้า (2) การจัดการธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการระหว่างประเทศ ด้านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบไปด้วย การดำเนินงานด้านงานเอกสาร การดำเนินงานด้านพิธีการทางศุลกากร และการดำเนินงานด้านการประสานงานกับลูกค้า (3) นวัตกรรมจัดการธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวและบริการระหว่างประเทศ ด้านช่องเม็ก-วังเต่า จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการบูรณาการ ระหว่าง การจัดการแบบ PDCA และการ

ลดความผิดพลาดของการผลิต ประกอบไปด้วย การกำหนดปัญหา การวัด การวิเคราะห์ การปรับปรุง
และ การควบคุม

ABSTRACT

TITLE : INNOVATION OF IMPORT - EXPORT BUSINESS MANAGEMENT FOR INTERNATIONAL TOURISM AND SERVICE AT CHONG MEK - VANGTAO CHECKPOINT UBON RATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : PORNCHAI CHITCHUEA

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TOURISM AND HOSPITALITY INNOVATION

ADVISOR : PORNCHAI SUKSIRISOPON, Ph.D.

KEYWORDS : MANAGEMENT INNOVATION, IMPORT-EXPORT

The objectives of this qualitative research were: 1) to study the process of importing and exporting goods for tourism and international services at the Chong Mek - Vang Tao, Ubon Ratchathani Province, and 2) to study the management of the import-export business for tourism and international services, Chong Mek - Vang Tao, Ubon, Ratchathani Province, and 3) to propose innovation for the business management of import-export products for tourism and international services at the Chong Mek - Vang Tao, Ubon Ratchathani Province. The target group was a total of 8 customs officers at Chong Mek checkpoint, obtained by purposive sampling. These were employees who perform duties related to the import-export business for tourism products and international services. The tools used for data collection were semi-structured interview forms, analyzed and interpreted using descriptive statistics. The results of the study found that (1) the process of importing-exporting goods for tourism and international services at Chong Mek - Vang Tao checkpoint, Ubon Ratchathani Province consists of 1. Customs procedures for importing goods by land, such as 1.1 reporting inbound vehicles and submitting land goods registrations, 1.2 submitting an import declaration, 1.3 the payment of duties, 1.4 the clearance of goods released from customs custody, and 2. Customs procedures for land exports, with the following steps: 2.1 submitting an export invoice, 2.2 tax payments, 2.3 submitting export invoice data, and 2.4 checking and clearing a portfolio invoice. (2)

The management of the import-export business of goods for tourism and international services at the Chong Mek - Vang Tao, Ubon Ratchathani Province, consists of document procedures, customs clearance operations and operations in coordination with customers. (3) Innovation in business management of import-export products for tourism and international services at the Chong Mek - Vang Tao, Ubon Ratchathani Province, integrates PDCA management and production error reduction, comprising problem determination, measurement, analysis, improvement, and control.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: แผนการตลาดเชิงนวัตกรรมของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ จังหวัดอุบลราชธานี
ผู้วิจัย	: พชรินทร์ ปิยะพัทธ์สกุล
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: นวัตกรรมการตลาดท่องเที่ยวและบริการ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรวรรต สมนึก
คำสำคัญ	: พฤติกรรมผู้บริโภค, ธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่, ส่วนประสมทางการตลาด, คุณภาพการบริการ, แผนการตลาดเชิงนวัตกรรม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ 2) ศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการบริการของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ และ 3) จัดทำแผนการตลาดเชิงนวัตกรรมของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวิจัยแบบผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเก็บข้อมูลจากผู้ใช้บริการ จำนวน 402 คนซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างตามสะดวกใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการ พนักงาน และนักวิชาการด้านการตลาด จำนวน 22 คนซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาตามแนวคิดพฤติกรรมผู้บริโภค ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด คุณภาพการบริการและแผนการตลาด รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 424 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) พฤติกรรมผู้บริโภคของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเรียนนักศึกษา และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท ส่วนใหญ่เคยเดินทางมาใช้บริการที่ร้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายรูปและเช็คอินเลือกใช้บริการร้านเนื่องจากบรรยากาศและสถานที่สวยงามน่าสนใจ ตัดสินใจในการเลือกใช้บริการด้วยตนเอง เครื่องดื่มที่นิยมบริโภคเป็นประจำคือ กาแฟสด ความถี่ที่เข้ามาใช้บริการ 1 ครั้ง/ สัปดาห์ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการใช้บริการแต่ละครั้ง 101- 200 บาท ระยะเวลาในการใช้บริการน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ชั่วโมง มีผู้ร่วมเดินทางเป็นเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน ส่วนใหญ่รับประทานในร้านและรับรู้แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับร้านได้ทางเพจ Facebook (2) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อคุณภาพการบริการของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพและด้านราคา โดยทั้งสามด้านมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการบริการของธุรกิจร้านกาแฟสวน

ทอฝันคาเฟ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณ (R) เท่ากับ .494 ($F = 42.738$) และตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 3 ตัวแปรมีอิทธิพลต่อการอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพการบริการของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ได้สูงถึงร้อยละ 23.8 ($\text{Adjusted } R^2 = .238$)

(3) แผนกลยุทธ์ทางการตลาดเชิงนวัตกรรมของธุรกิจร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการตลาด มีการจัดทำกิจกรรม เช่น ชื้อเครื่องดื่ม 3 แกม 1 เชคอินได้ส่วนลด ทำบัตรสมาชิกสะสมแต้มได้ส่วนลด กิจกรรม Photo Challenge และกิจกรรม Add line ด้านลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ กิจกรรมปรับปรุงและตกแต่งภายในและภายนอกร้าน และด้านราคา มีกิจกรรมทำป้ายเมนูแบบตั้งโต๊ะแจ้งเมนูเพิ่มเติมและกิจกรรมทำป้ายแจ้งปรับราคาขึ้นและลงของอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจให้ลูกค้ามาใช้บริการที่ร้านกาแฟสวนทอฝันคาเฟ่มากยิ่งขึ้นซึ่งส่งผลให้ยอดขายของร้านเพิ่มมากขึ้น

ABSTRACT

TITLE : INNOVATIVE MARKETING PLAN OF SUAN TOHFAN CAFÉ IN
UBONRATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : PATCHARIN PIYAPATSAKUN

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TOURISM AND HOSPITALITY INNOVATION

ADVISOR : ASST. PROF. PARIWAT SOMNUEK, Ph.D.

KEYWORDS : CONSUMER BEHAVIOR, SUAN TOHFAN CAFE BUSINESS, MARKETING MIX, SERVICE QUALITY, INNOVATIVE MARKETING PLAN

The objectives of this research were 1) to study the consumer behavior of the Suantohfun Café in Ubon Ratchathani province, 2) to study the marketing mix factors influencing the service quality and 3) to conduct an innovative marketing plan for the coffee shop. This involved mixed research comprised of quantitative and qualitative approaches. For the quantitative methodology, survey questionnaires were given to a total of 402 customers of the café, chosen by Convenience Sampling. This was used for data collection, while statistics such as frequency count, average, percentage, Standard Deviation (SD), and Multiple Linear Regression were applied for data analysis. For the qualitative approach, interview forms were provided for 22 entrepreneurs, employees, and marketing academics using Stratified Sampling. An interview form was used to collect and analyze descriptive data based on the concept of consumer behavior, marketing mix, service quality, and marketing plans. The total number of samples involved 424 people. (1) The consumer behavior of the Suan Thor Fun Cafe business revealed that most of the respondents were female, aged 21-30 years old, single, with a bachelor's degree, and jobs with an average monthly income of less than or equal to 5,000 baht. Most of them came to use the service at the shop to take pictures and check-in because of the beautiful atmosphere and attractive location. They decided on their own to go to the café once a week with the most popular drink being fresh-roasted coffee. The average purchase each time is 101- 200 baht with the duration of the service less than or

equal to 1 hour. They went to the café with friends or colleagues and preferred to use on-site services and found out about the café via its Facebook Fan Page. (2) Marketing mix factors affecting the service quality of Suan Thor Fun Cafe business, were marketing promotion, physical conditions, and price. All three aspects were correlated with the service quality of Suan Thor Fun Cafe business with statistical significance at a .05 level and the Multiple Linear Regression coefficient was 0.494 ($F = 42.738$). All three predictors influenced the explanation of the variance in the service quality of the business at 23.8% (Adjusted $R^2 = .238$). (3) An innovative marketing strategy for the Suan Thor Fun Cafe business, namely marketing promotion, provided for such activities as buy 3 get 1 free, discount check-ins, membership cards to collect points for discounts, photo challenges and “Add Line” activities. Physical characteristics included improvements and decorations in the interior and exterior of the shop and prices. There is a plan to create a tabletop menu sign to inform patrons about food specials, in order to stimulate the interest of customers to use the services at Suan Thor Fun Cafe more, which results in increased sale volume.